

HILKKA KYLÄKORPI

Tummasilmä Pohjolassa

(1. sija, nimim. Hilunen)

Teinipoika tummasilmä
perheen pahnanhimmainen,
eleli isän talossa,
kunnes syttyi hirmutaisto,
uhkasi manala, tuoni.

Äiti käski äkkisesti
pojan Pohjolaan paeta,
matkaohjeeksi saneli:
Sitä kuusta kuuleminen,
jonka juurella asunto.”

Lensi poika Pohjolaan
rurvapaikkaa vaatimaan
mahtui maalaan majahan,
kylmän korven kainalohon..
Vaan sai sieltä bussikortin,
kajahutti kaupungille.

Näki neitoin säihkysilmät
unohti emonsa neuvot:
ruoja rinnoista puristi,
pakaroille paukahutti
liehuhelmoja kutitti.

Siitä piikaset pimahti,
loihdi paikalle poliisin.
Jo lainhaltija lateli:
”Ei saa meillä Suomen maassa
nuorta neittä niivitellä,
lupaa vailla lutkutella!”
Putkahan poloisen pisti.

Itki Seppo sellissänsä;
jo muisti emonsa saarnan.